

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/407/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414216443
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1414216443.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: ZUNO BANK AG, so sídlom Muthgasse 26, 1190 Viedeň, Rakúska republika, FN 326454 f, vo veci organizačnej zložky ZUNO BANK AG, pobočka zahraničnej banky, Digital Park II, Einsteinova 23, 851 01 Bratislava, IČO: 36 867 594, zastúpený Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584, proti žalovanej: U. C., trvale bytom Z. X, 841 02 Bratislava, o zaplatenie 1 168,02 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1 141,92 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 141,92 eura od 16.10.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 58,19 eura a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 208,40 eura, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobcu Havel, Holásek & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1 256,74 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 168,02 eura od 16.10.2013 do zaplatenia z titulu nesplatennej pôžičky. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že so žalovanou prostredníctvom Online Bankingu uzatvoril zmluvu o pôžičke, na základe ktorej jej poskytol pôžičku vo výške 1 200,- eur s tým, že žalovaná sa zaviazala pôžičku vrátiť v 36 mesačných splátkach po 39,80 eura splatných vždy do 10. dňa v mesiaci, prvá splátka bola splatná dňa 10.06.2013 a posledná dňa 10.05.2016, úroková sadzba predstavovala 11,90 % ročne, RPMN 12,56 %, priemerná RPMN 48,52 %. Ďalej uviedol, že žalovaná nedodrжала podmienky pre splácanie pôžičky, dostala sa do omeškania so splácaním pôžičky, a preto listom zo dňa 14.10.2013 vyhlásil splatnosť pôžičky ku dňu 15.10.2013. Uviedol, že žalovaná pohľadávka pozostáva z istiny vo výške 1 168,02 eura, zmluvného úroku vo výške 43,13 eura, úroku z omeškania vo výške 0,59 eura a poplatkov vo výške 45,- eur.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na termín 05.04.2016. Žalovaná písomným podaním doručeným súdu dňa 23.03.2016 požiadala o zmenu termínu pojednávania z dôvodu pracovného odcestovania. K svojej žiadosti nepriložila žiadne doklady.

K uvedenej žiadosti žalovanej súd uvádza, že súd môže posudzovať žiadosť účastníka o odročenie pojednávania len z hľadiska dôležitých dôvodov, existenciu ktorých môže preveriť zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase rozhodovania o tejto žiadosti účastníka. Dôvodnosť žiadosti o odročenie pojednávania posudzuje súd preto predovšetkým z hľadiska preukázania skutočnosti, z ktorej účastník vyvodzuje existenciu dôležitého dôvodu v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. Pokiaľ uvedená skutočnosť nie je v čase rozhodovania súdu o tejto žiadosti účastníka hodnoverne preukázaná, zostáva jeho žiadosť iba v rovine nepodložených tvrdení. Žiadosť o odročenie pojednávania je podložená dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania vo všeobecnosti vtedy, ak účastník tvrdí také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlniť, t.j. také, ktoré mu neumožňujú sa na pojednávaní zúčastniť a súčasne sú vážne, dôležité a ospravedlniteľné z hľadiska objektívneho tak aj subjektívneho (či mohla byť prekážka predvídaná, prípadne odvrátená) - porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.04.2009, sp. zn. 5 Cdo 51/2008. V prejednávanej veci žalovaná síce požiadala o odročenie pojednávania, avšak dôležitý dôvod pre takýto postup ničím nepreukázala. Navyše jej žiadosť neobsahovala ani náležitosti v zmysle § 119 ods. 2 O.s.p.. Súd tiež poukazuje na to, že žalovaná sa doposiaľ k veci žiadnym spôsobom nevyjadрила (hoci tak mohla urobiť aj v podanej žiadosti o zmenu termínu pojednávania), a teda o to viac súd nevidel (dôležitý) dôvod na odročenie pojednávania (keďže žalovaná doposiaľ nerozporovala žiadne relevantné skutočnosti).

Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti žalovanej.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

Žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 21.05.2013 zmluvu o pôžičke č. 0110050402300413 (č.l. 11-12 spisu) elektronickou formou na základe žiadosti o pôžičku vyplnenej žalovanou elektronicky dňa 30.04.2013 (č.l. 9-10 spisu). Na základe uzatvorenej zmluvy o pôžičke sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1 200,- eur s tým, že žalovaná sa zaviazala úver vrátiť v 36 mesačných splátkach po 39,80 eura splatných vždy do 10. dňa v mesiaci, úroková sadzba predstavovala 11,90 % ročne, RPMN 12,56 %, priemerná RPMN 48,52 %, celková čiastka, ktorú sa žalovaná zaviazala vrátiť predstavovala 1 426,68 eura, z toho istina 1 200,- eur, úroky a poplatky 226,68 eura, prvá splátka bola splatná na základe zvoleného dňa splátky, minimálne 15 dní po vyčerpaní pôžičky, konkrétny dátum mal byť uvedený v splátkovom kalendári. Z amortizačnej tabuľky (č.l. 27 spisu) a histórie účtu (č.l. 28 spisu) súd zistil, že žalovaná vyčerpala úver vo výške 1 200,- eur a uhradila splátky spolu vo výške 58,08 eura. Listom zo dňa 14.10.2013 (č.l. 29 spisu) žalobca oznámil žalovanej, že vyhlásil okamžitú splatnosť pôžičky.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pôžičke (ďalej len "zákon č. 266/2005 Z.z.") na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 266/2005 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 266/2005 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z priložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovanou zmluvu, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) v spojení s § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalobca poskytol žalovanej úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti (ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra žalobcu) a zároveň úver bol žalovanej poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (žalobca v tejto súvislosti netvrdil ani nepreukázal opak). Poskytnutý úver je tak úverom spotrebiteľským v zmysle § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z toho potom vyplýva, že uzatvorená zmluva musí okrem všeobecných náležitostí spĺňať aj osobitné (sprísnené) náležitosti ustanovené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy však súd zistil, že tomu tak nie je. Zmluva o pôžičke zo dňa 21.05.2013 totiž neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch (ktorý musí byť vyjadrený konkrétnym dátumom), a tiež neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedená iba výška mesačnej splátky (39,80 eura), z čoho však nie je možné zistiť, koľko z nej predstavuje samotná istina, koľko úrok a koľko iné poplatky. Zákonom stanovené členenie splátky na istinu, úroky a iné poplatky nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj také nároky, na ktoré nemá právo. Z citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch pritom jednoznačne vyplýva, že tieto údaje musia byť obsahom samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (a nie iného dokumentu), čo v danom prípade splnené nebolo (porov. napr. rozsudok Okresného súd Skalica sp. zn. 5C/86/2014 zo dňa 20.11.2014, rozsudok Okresného súd Prešov sp. zn. 9C/147/2013 zo dňa 24.11.2014, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 15C/59/2013 zo dňa 11.04.2014, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 10C/14/2014 zo dňa 24.04.2014, a mnoho ďalších, všetky dostupné na www.justice.gov.sk, kde súdy v obdobných spotrebiteľských veciach dospeli k

rovnakému záveru o nesplnení uvedenej náležitosti v zmluvách o spotrebiteľských úveroch, kde bola splátka úveru vyjadrená rovnako ako v prejednávanej veci, t.j. bez jej členenia na istinu, úroky a iné poplatky). Absencia uvedených náležitostí má pritom v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže súd mal za preukázané, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1 200,- eur, pričom žalovaná uhradila žalobcovi splátky v celkovej výške 58,08 eura, vznikla žalovanej s poukazom na uvedené zákonné ustanovenia povinnosť vrátiť žalobcovi iba rozdiel medzi uvedenými sumami, t.j. sumu 1 141,92 eura. Súd mal zároveň za preukázané, že žalovaná sa dostala s úhradou svojho dlhu do omeškania, preto jej súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem uvedenej dlžnej sumy aj úroky z omeškania v žalobcom uplatnenej výške, ktorá neprevyšovala výšku úrokov z omeškania stanovenú nariadením č. 87/1995 Z.z., a to od dátumu požadovaného žalobcom s poukazom na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pôžičky ku dňu 15.10.2013.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca mal v konaní iba čiastočný úspech, a to v rozsahu 91,57 % uplatneného nároku (vypočítaný ako rozdiel medzi uplatneným nárokom - suma 1 256,74 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 168,02 eura od 16.10.2013 do vyhlásenia rozsudku /vyčíslený na sumu 144,48 eura/, a priznaným nárokom - suma 1 141,92 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 141,92 eura od 16.10.2013 do vyhlásenia rozsudku /vyčíslený na sumu 141,25 eura/. Žalovaná mala úspech v rozsahu 8,43 %. Po odpočítaní úspechu žalovanej od úspechu žalobcu, potom súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 83,14 % pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 58,19 eura (83,14 % z 70,- eur) a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 208,40 eura (83,14 % z 250,67 eura), a to za 3 úkony právnej služby po 61,41 eura (1. prevzatie a príprava zastúpenia dňa 24.09.2014, 2. písomné podanie na súd - žaloba zo dňa 30.10.2014, 3. účasť na pojednávaní dňa 05.04.2016) + 2x režijný paušál (rok 2014) po 8,04 + 1x režijný paušál (rok 2016) po 8,58 + 20 % DPH (náhrada trov právneho zastúpenia vyčíslená v zmysle § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu žalobcu s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.